

VELIKONOČNÍ POHÁDKA O ZAJÍČKOVI

Bylo krásné slunečné ráno. Celá příroda se probouzela a ve vzduchu bylo cítit jaro. Ptáci vesele štěbetali na čerstvě se zelenajících větvích a na louce zvědavě vykukovaly první květiny. Někde se ze zelené trávy usmívaly bílé sedmikrásky, jinde zas zlatovlasé pampelišky. Na loukách se roztančila spousta barevných hlaviček. A vzduchem se linula nádherná vůně. Hmmm, tak voní jaro... Z lesa se ozývalo ťukání do stromu ťukyťukyťuk. To pan datel, doktor lesa, už měl plný zobák práce. Kontroloval po zimě celý les.

Pod vzrostlým dubem měla pelíšek zaječí rodinka. Maminka zaječice a tatínek zajíc radostně tančili kolem dubu. Právě se jim narodil syn. Dali mu jméno Kuliferda. Zajíček to byl zvědavý a neposedný. Očička mu radostně jiskřila a všechno ho zajímalo. Pořád se na něco vyptával. A nic mu neuniklo. Tak bystrý byl. Také se moc rád seznamoval s ostatními obyvateli lesa, louky, jezírka i potůčku.

Jednoho dne vyběhl Kuliferda dál od jejich dubu. Dostal se až k domečku, ve kterém bydleli lidé. Kuliferda se schoval za rozkvetlý keř zlatého deště a pozorně naslouchal. Člověčí maminka a tatínek zrovna říkali svým dětem něco o Velikonocích. Prý to jsou svátky jara. Zajíček rozuměl lidské řeči, ale vůbec nevěděl, co to ty Velké noci jsou. Co že to lidé oslavují? A jak? Tolik tomu chtěl přijít na kloub Rychle běžel zpátky domů, aby se zeptal svých zaječích rodičů. Ti však nevěděli. Poslali ho k moudré Sově. Ta moc ráda Kuliferdovi vše povyprávěla.

Lidé i zvířátka mají na jaře velkou radost, že zase sluníčko více hřeje, že postupně taje led a sníh a že se rodí mláďátka a že vše znovu ožívá. Předvelikonoční týden začíná Květnou nedělí. Lidé si dávají do váziček větvičky, kterým říkají kočičky.

Další den je Modré pondělí, to si lidé zdobí své příbytky nebo sebe něčím modrým. Pak přijde Šedé úterý, to se doma pořádně uklízí, aby bylo všude hezky čisto. Potom následuje Škaredá středa, říká se, že když se v tento den lidé na sebe škaredí, mračí se, zůstane jim to po celý rok. Na Zelený čtvrtek se mají jíst zelené rostliny. Zeleň ty máš Kuliferdo moc rád, vid'? V tento den se mají všechny rostliny dobře zalít. Na Velký pátek se má mluvit tiše a hodně odpočívat. Poděkovat celé přírodě a naší mamince Zemi za všechny dary, které nám dává. Lidské děti chodí zvonit zvonečky a řehtat řehtačkami. Na Bílou sobotu se lidé oblékají do bílého šatu a rozsvěcují bílé svíce. Na Velikonoční neděli se lidé setkávají a společně oslavují zpěvem, tancem a jídlem. Dívky barví vajíčka a kluci pletou pomlázky. Na Velikonoční pondělí pak kluci chodí koledovat od domu k domu. Říkají velikonoční básničky a každou dívku, malou i velkou, jemně vymrskají pomlázkou. Holky jim za to dávají barevná vajíčka.

A Kuliferda radostně odskákal domů.

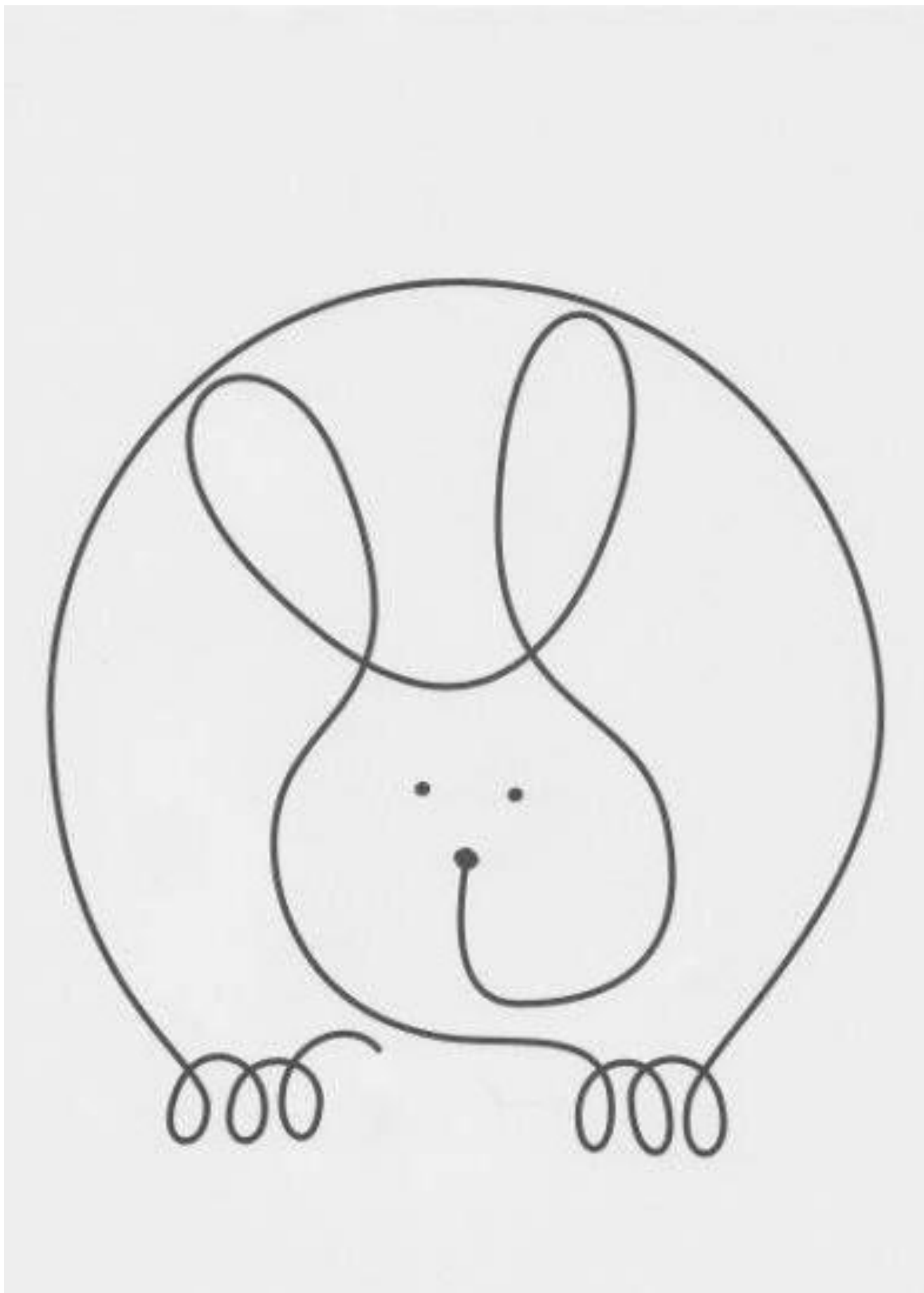
Básnička pro starší děti (malé děti se mohou naučit jen první sloku):

*Hody, hody doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl košík vajíček.*

*Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka
a já říkal: Ne, ne, ne.*

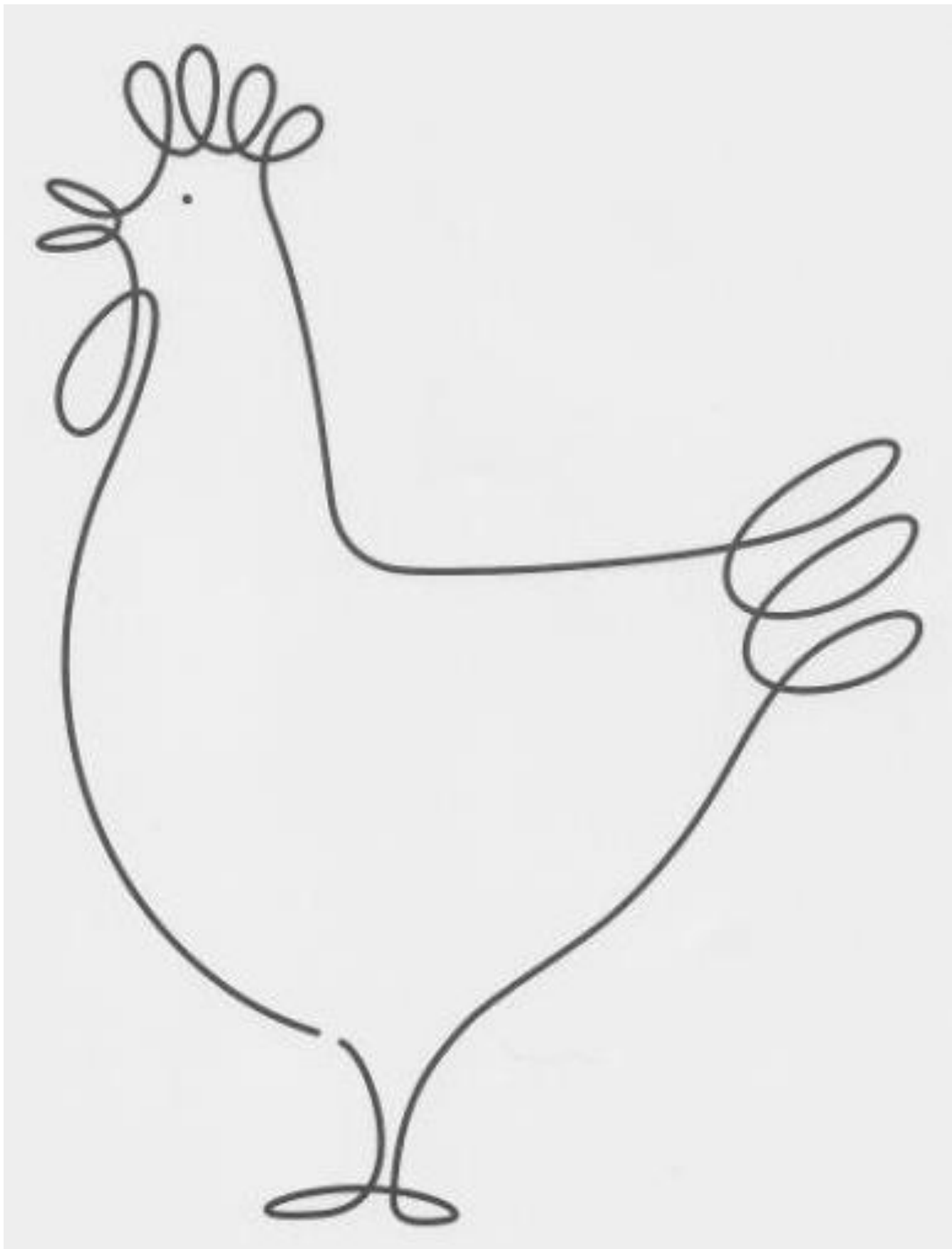
*Na remízku mezi poli,
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem,
malovaná vajíčka.*

Jedním tahem – ZAJÍČEK:
(zleva doprava)

2. VELIKONOČNÍ POHÁDKA O ZAJÍČKOVI

Byl jeden zajíček a ten se těšil celý rok na Velikonoce. Vždyť byl velikonoční! Jednou si chtěl namalovat kraslice, ale neměl vajíčka. Maminka mu poradila, ať jde k tetičce slepičce. Vydal se tedy k ní a ona mu řekla: „Já ti dám vajíčka, když mi přineseš od sedláka obilí.“ Dostákal k sedlákovi a prosí o hrstku zrníček. „Dám ti obilí, když mi slíbíš, že mi nebudeš chodit na mrkvičku. To mu zajíček rád slíbil a sedlák mu dal obilí. Jím nakrmil slepičku a ta mu dala vajíčka a s maminkou namalovali krásné kraslice a užívali si poklidné velikonoční svátky.

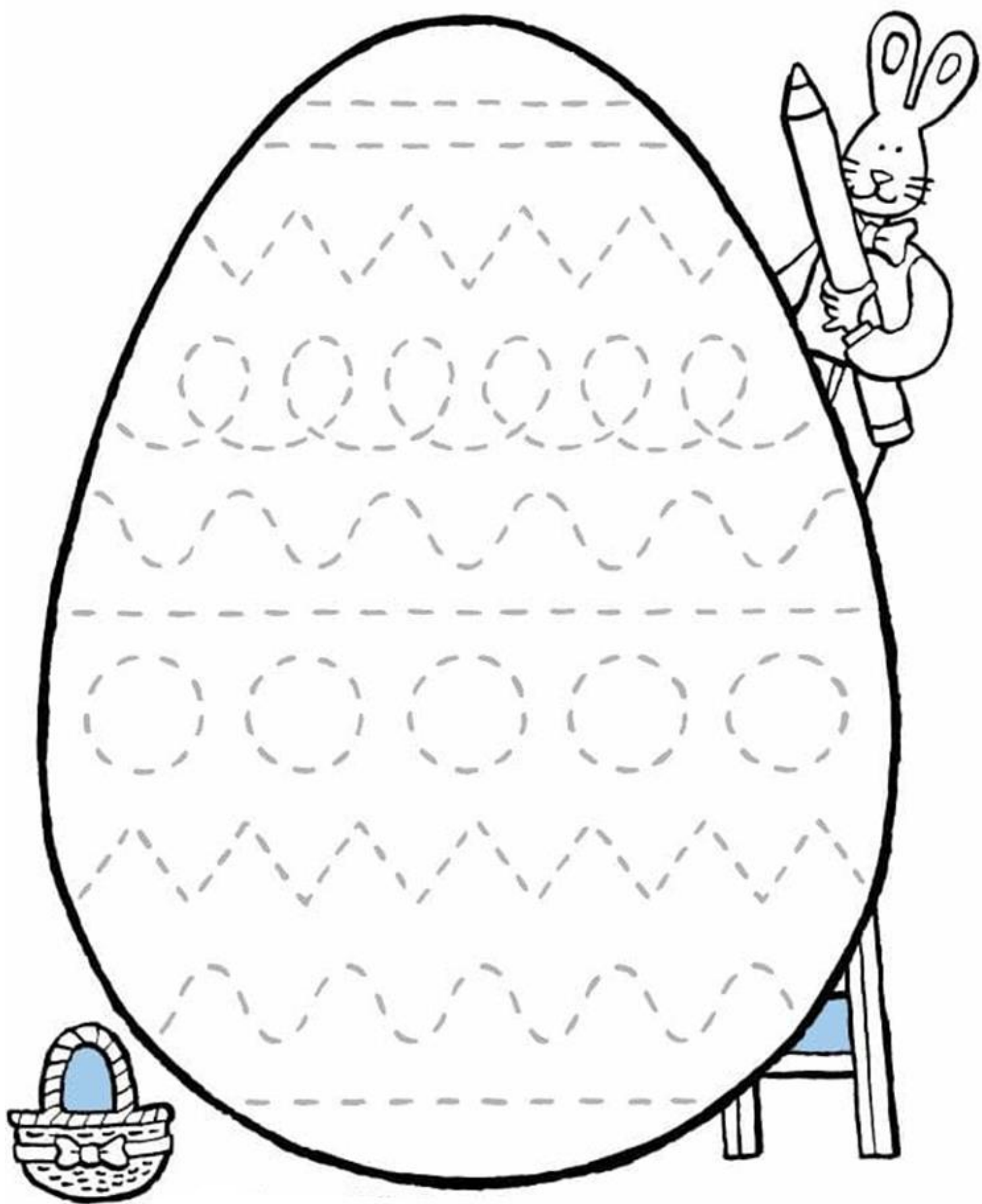

*Dlouhé nohy a chlupatá kůže,
zeli, salát denně může.
Co je to?*

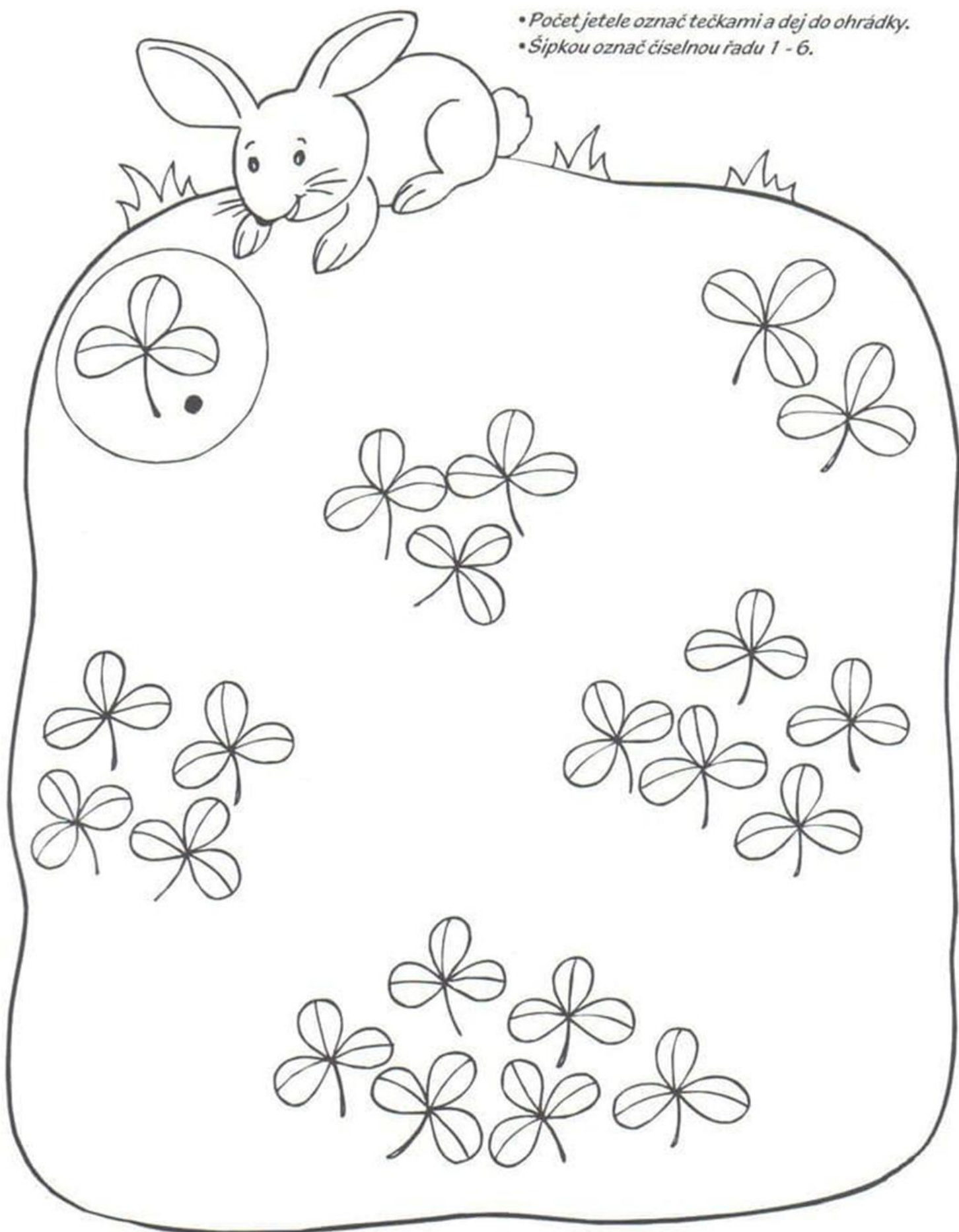
Překrymí obloučky dokreslí pole, aby mohla mrkvička růst.

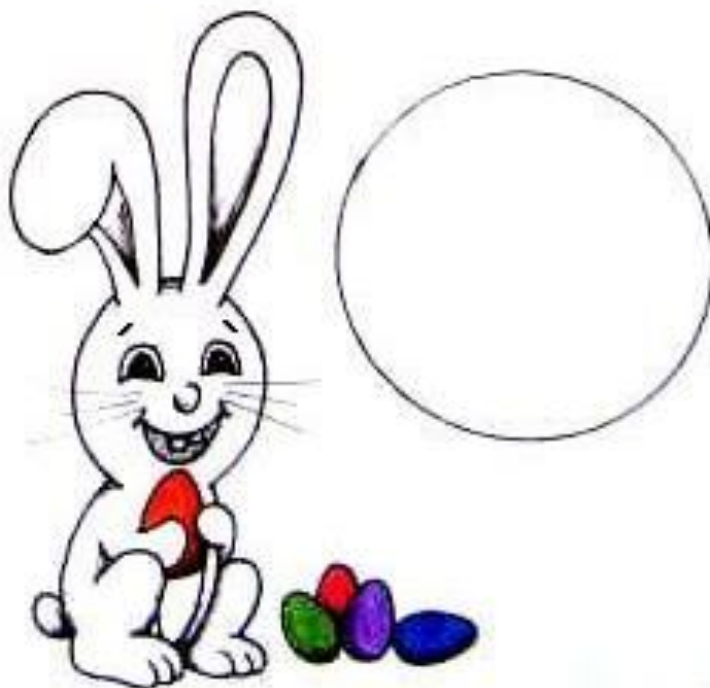
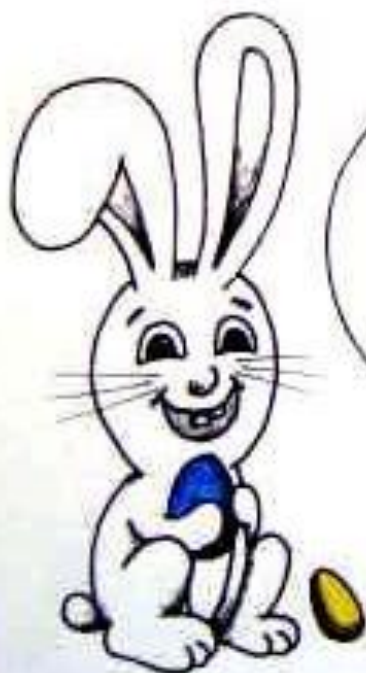
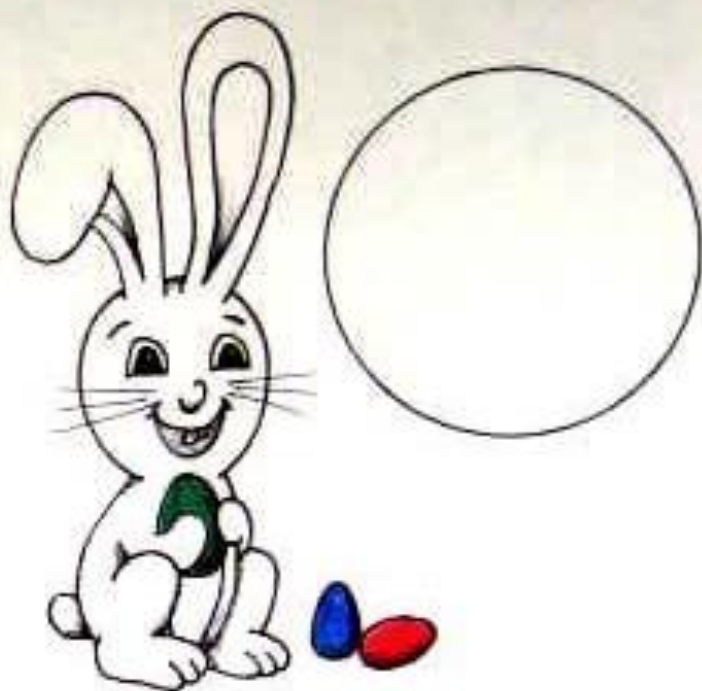

Jetelinový kopec

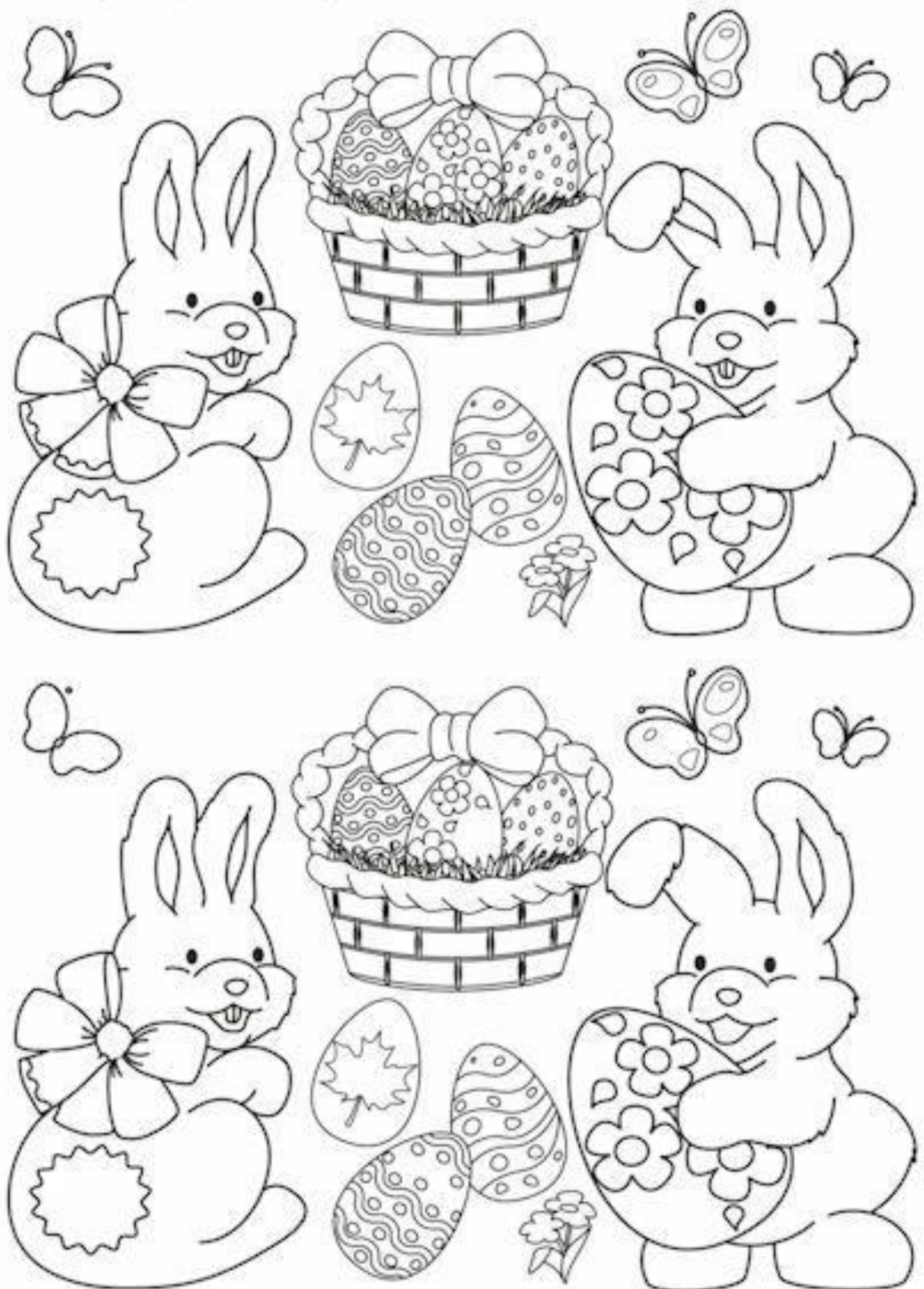
- Počet jetele označ tečkami a dej do ohrádky.
- Šípkou označ číselnou řadu 1 - 6.

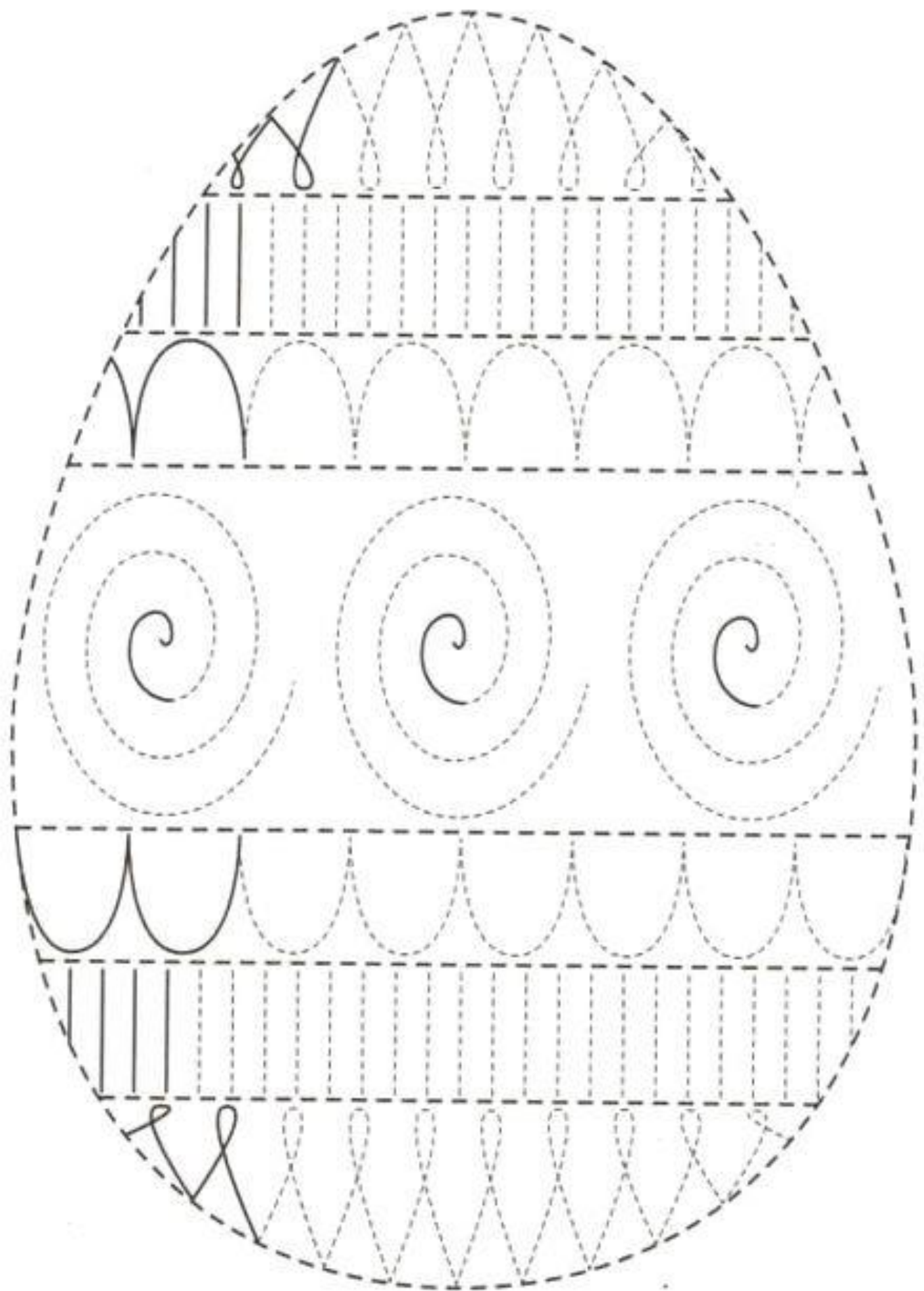

Udělej do kruhu tolik teček, kolik má zajíček vajíček.

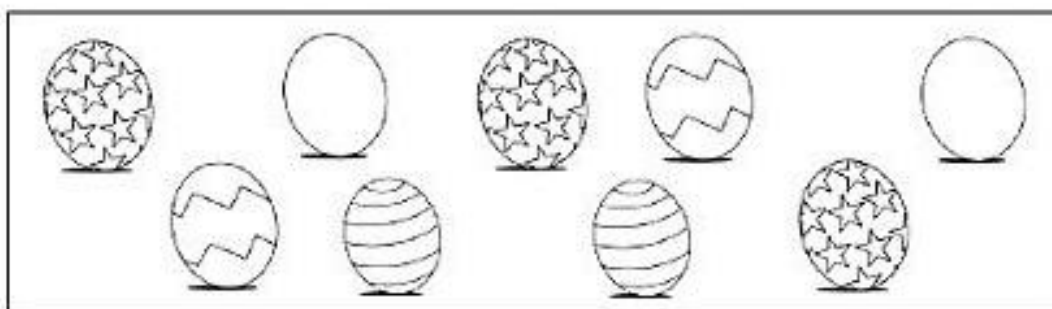
Zvládneš najít rozdíly mezi těmito dvěma obrázky?

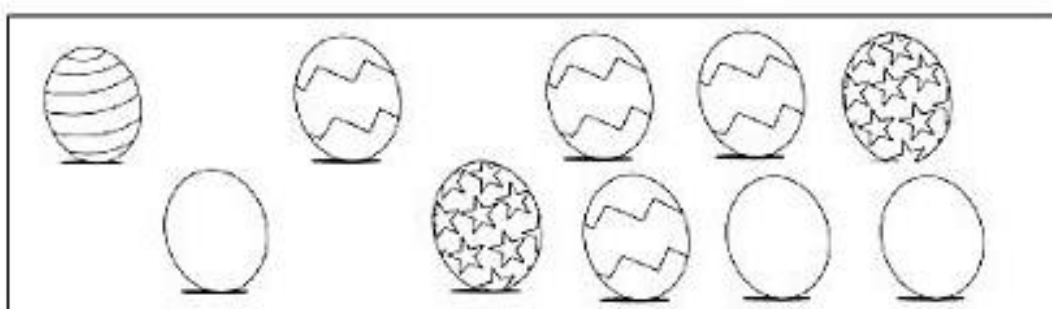

Vystřihni čísla a přiřaď je ke správnému počtu vajíček
(vše nalep na druhý papír)

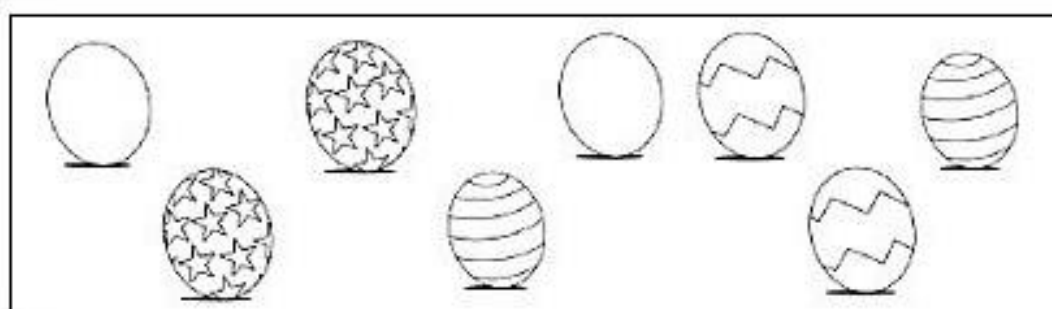
10

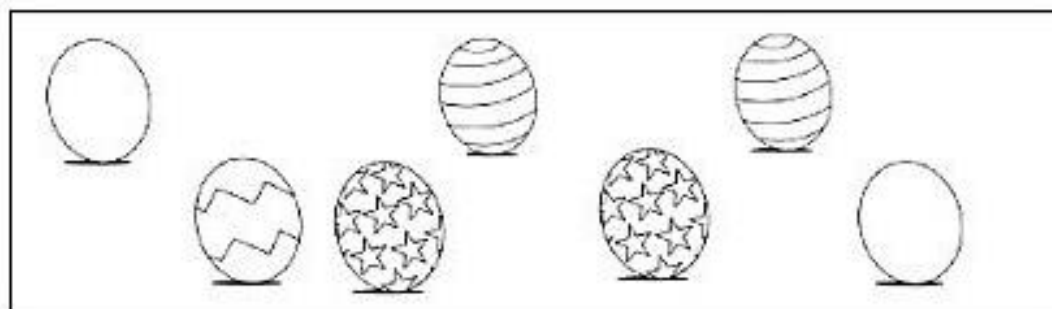
8

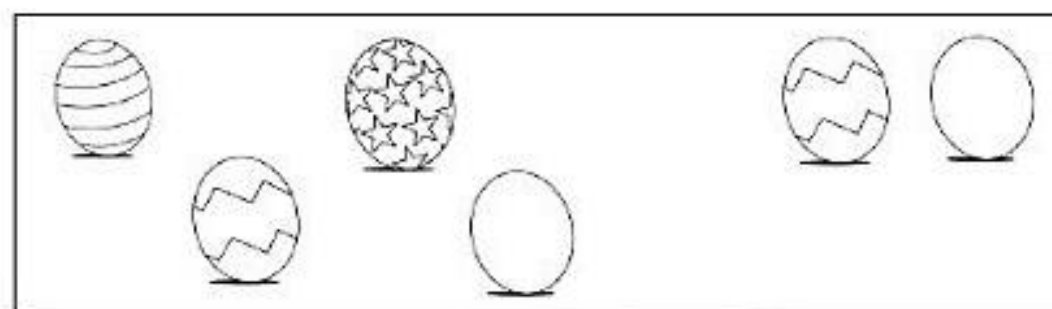
7

6

9

DOMALUJ SPRÁVNÝ POČET VAJÍČEK

3

4

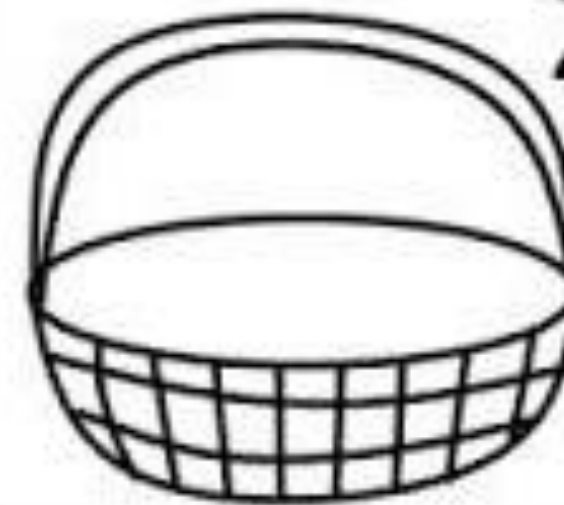
1

5

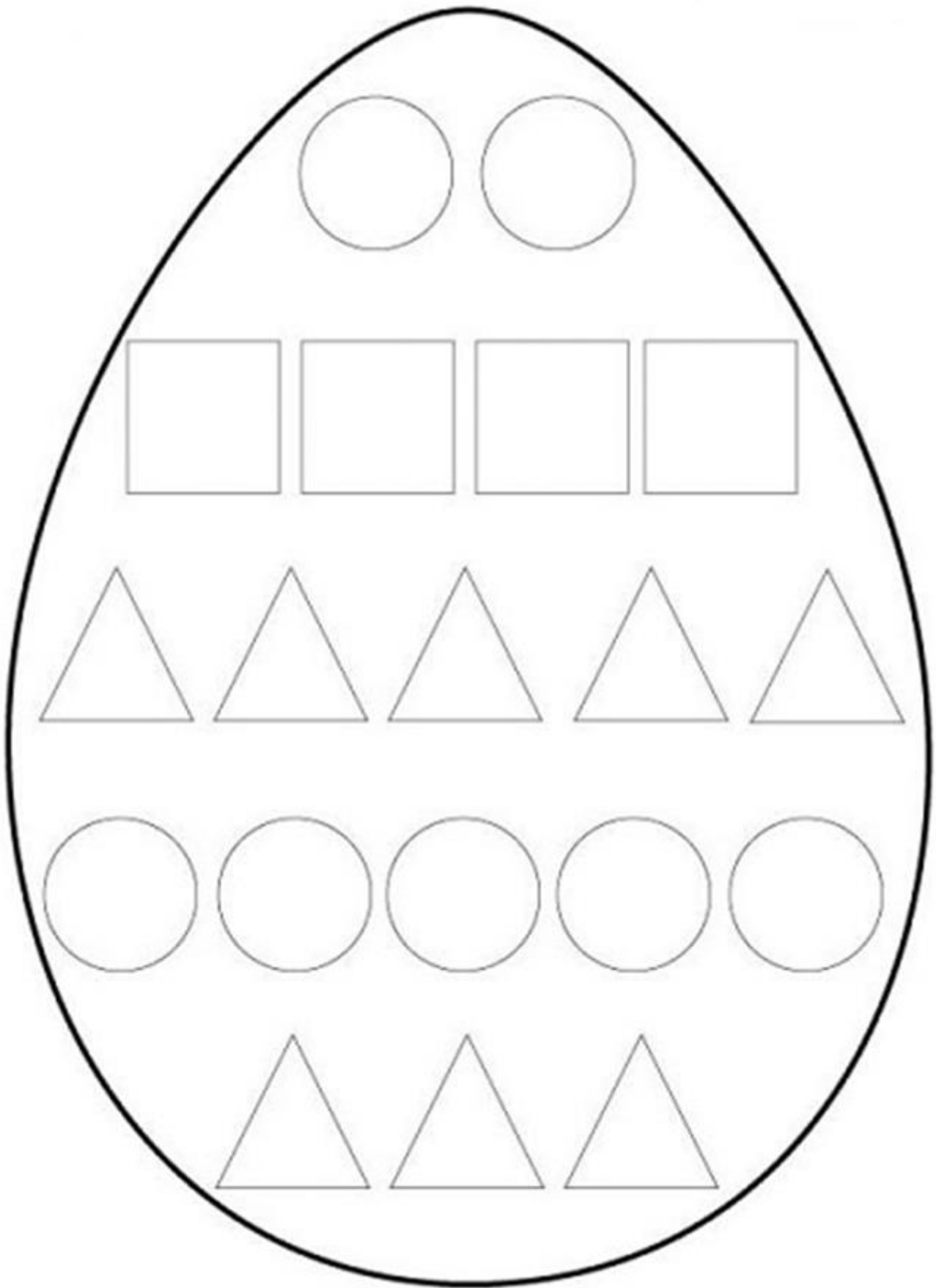

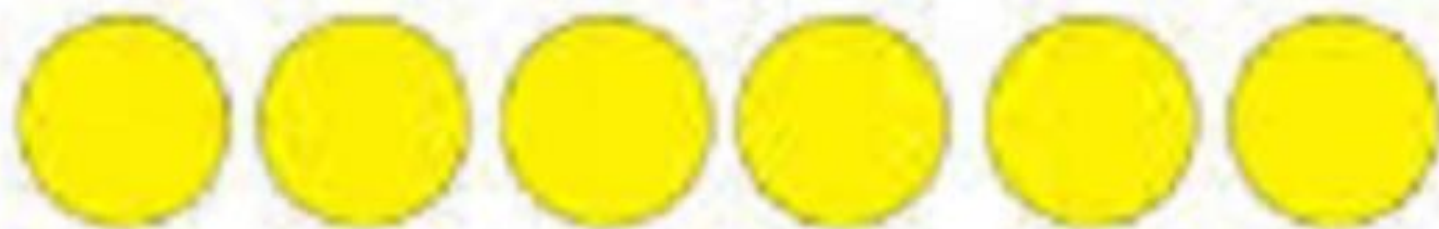
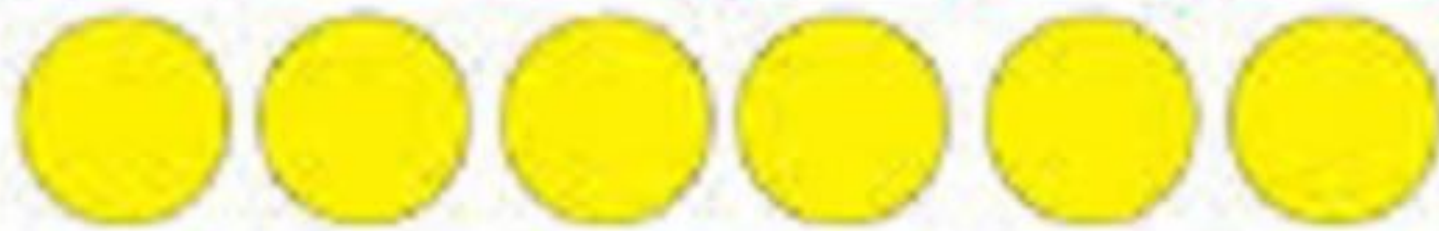
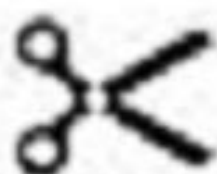
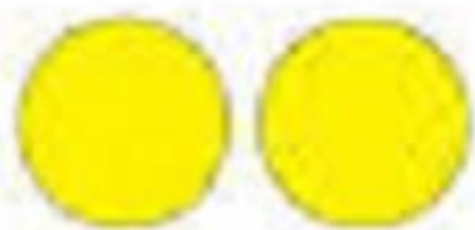
6

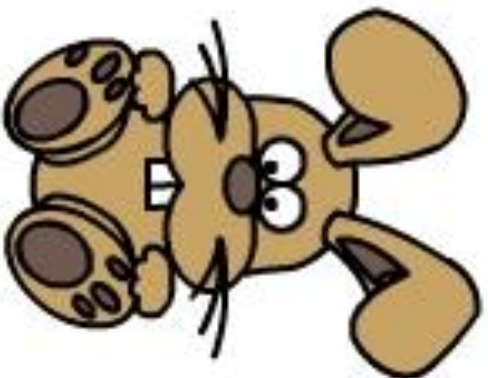
2

Nalepuj

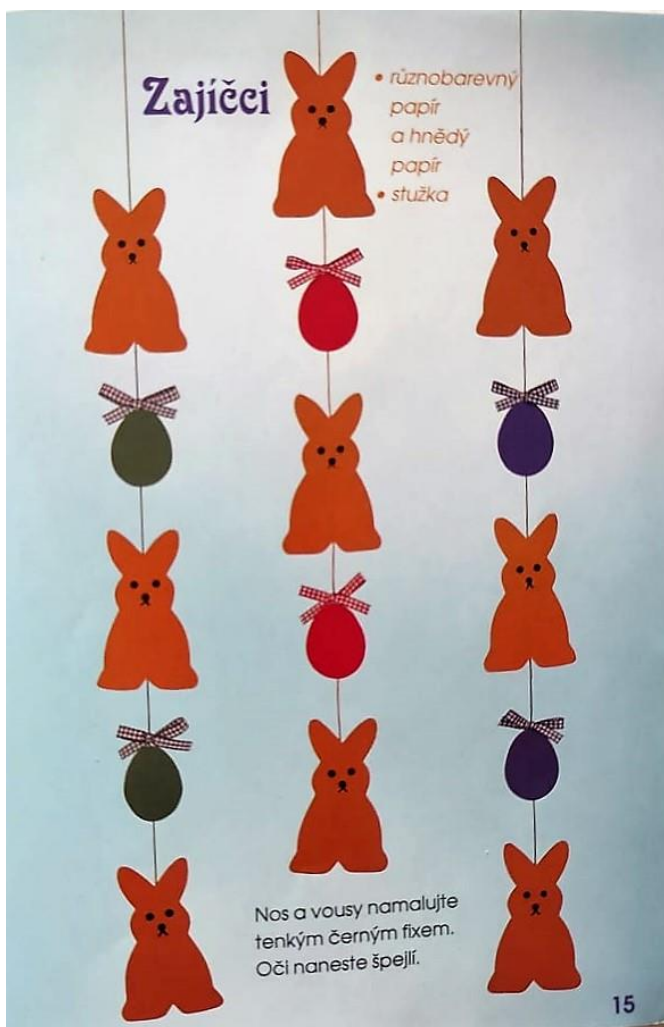

Vytleskej slabiky a zapiš toľik čarek, koľik má slovo slabik

Výtvarné náměty pro děti:

ZAJÍČEK ZE SENA

Budeme potřebovat:

Seno, staré noviny, špejle, vázací drátek, tavná pistole, nůžky, mašle, tvrdý papír a knoflíky na oči, tvrdý papír na šňupáček a zoubky.

Postup:

1. Vytvoříme tělo zajíce. Zmačkáme staré noviny (ušetříme seno) do kuličky, obalíme senem, pevně omotáme vázacím drátkem. Kuličku upravíme.

2. Stejným způsobem vytvoříme druhou kouli, o něco menší, tu použijeme jako hlavičku zajíce.

3. Na ouška zajíce použijeme delší stébla sena, omotáním vázacím drátkem vytvoříme 2 válečky a vytvarujeme.
4. Do oušek napíchneme špejle a připevníme k hlavičce zajíce (je třeba špejli zasunout do sena, papírová koule uvnitř hlavičky špejli nepustí).
5. Roztavíme pistoli. Na hlavičku nalepíme předem připravené oči a šňupáček se zoubky, přilepíme hlavu k tělu. Na dozdobení přilepíme pěknou mašličku.

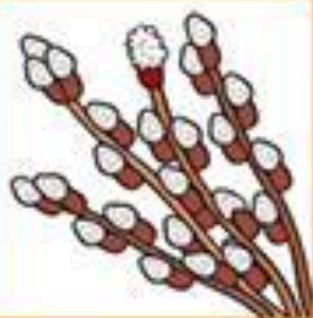
6. Zajíčka můžeme použít na velikonoční venkovní aranžmá.

Nápad – jak si hrát a nezlobit (vše, co doma máme):

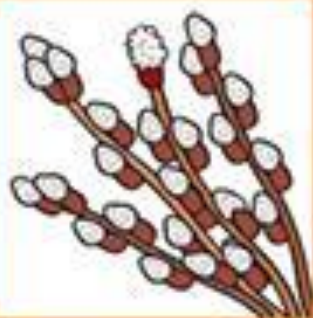

VELIKONOČNÍ PEXESO

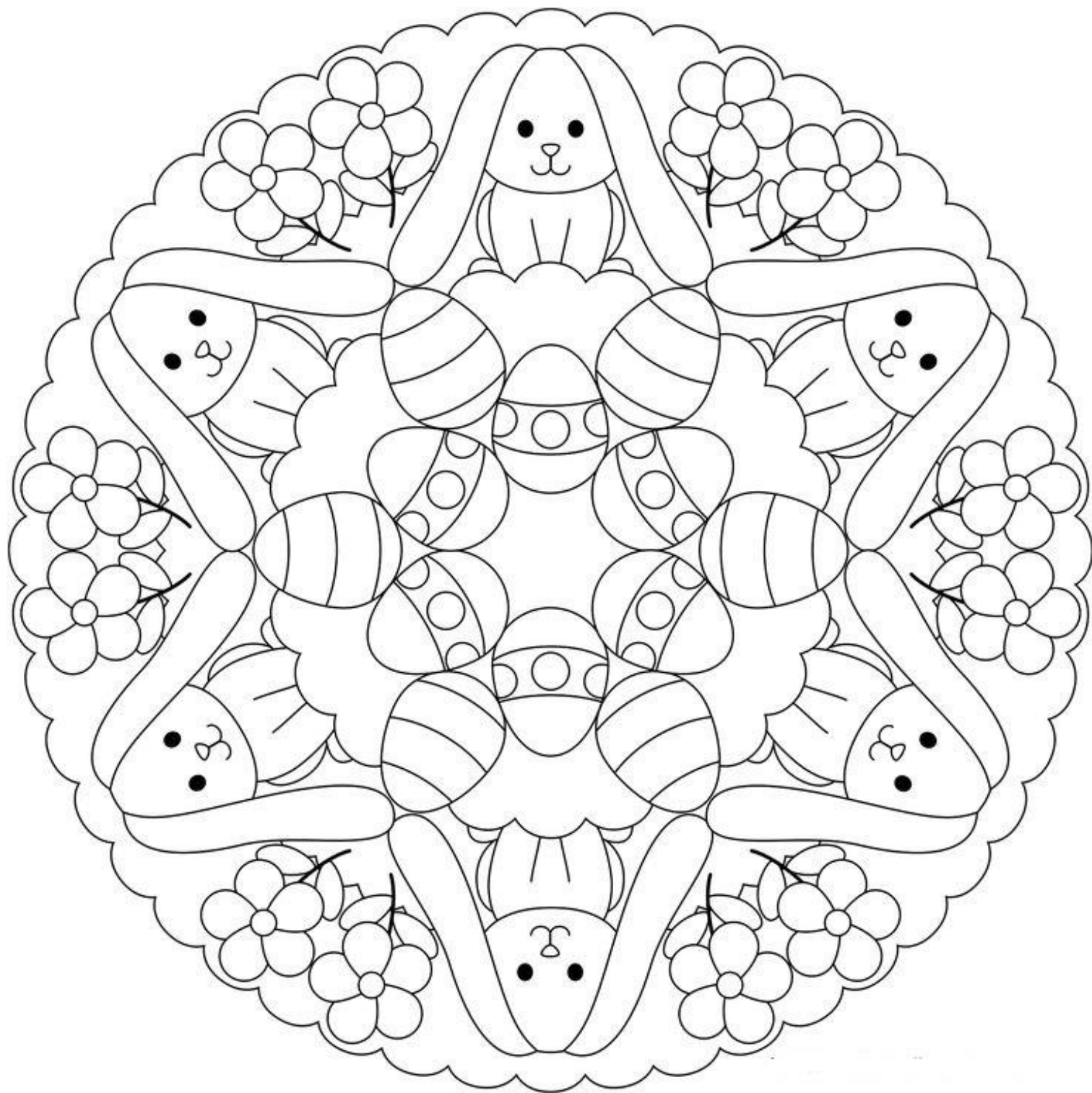
VELIKONOČNÍ PEXESO

Přejeme vašim rodinám krásné prožití jarních svátků.